

$$1 \quad \text{Rad}_n(\mathcal{F}) = \mathbb{E}_{\substack{S \sim \mathcal{P} \\ \epsilon \sim \text{Rad}}} \left[\sup_{f \in \mathcal{F}} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \underbrace{f(z_i)}_{f(z_0)} \epsilon_i \right]$$

$$\stackrel{-1 \leq f \leq 1}{=} \mathbb{E}_{\substack{S \sim \mathcal{P} \\ \epsilon \sim \text{Rad}}} \left[\frac{1}{n} \left| \sum_{i=1}^n \epsilon_i \right| \right] \stackrel{\textcircled{I}}{\leq} \frac{\sqrt{n}}{n} = \frac{1}{\sqrt{n}}$$

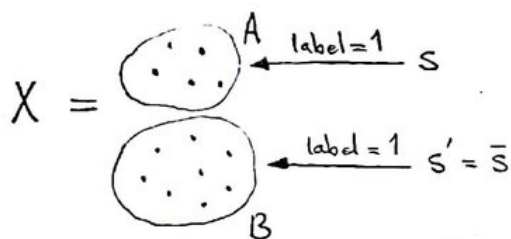
$$\mathbb{E} \left[\left(\sum_{i=1}^n \epsilon_i \right)^2 \right] \stackrel{\text{iid}}{=} \mathbb{E} \left[\sum_{i=1}^n \epsilon_i^2 \right] = n \rightarrow \sqrt{\mathbb{E} \left[\left(\sum_{i=1}^n \epsilon_i \right)^2 \right]} = \sqrt{n} \stackrel{\text{Jensen}}{\geq} \mathbb{E} \left[\left| \sum_{i=1}^n \epsilon_i \right| \right] \quad \textcircled{I}$$

2.a

X را یک مجموعه m تایی دلخواه در نظر می‌گیریم که S آنرا shatter می‌کند.

بنابراین قطعاً برای زیرمجموعه‌ای از X مانند A ، $S \in \mathcal{S}$ ای وجود دارد که $S \cap X = A$ یعنی S به اعضای A

لیبل 1 بدهد

حال به ازای S یک $S' \in \mathcal{S}^c$ خواهیم داشت که برعکس S به $B = X - A$

لیبل 1 می‌دهد یعنی $S' \cap X = B$

بنابراین چون S ، X را shatter می‌کند و برای تمام حالات لیبل زنی، $S \in \mathcal{S}$ پیدا می‌شود

واضح است که ما به ازای هر S ، S' ای نیز وجود دارد که حالت برعکس آن را لیبل می‌زند و قدرت لیبل زنی \mathcal{S}^c حداقل به اندازه S است

$$\rightarrow \forall x \quad \tau_{\mathcal{S}^c}(x) \geq \tau_{\mathcal{S}}(x)$$

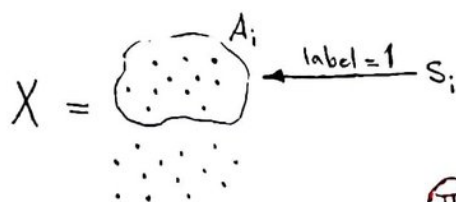
صحیحین با توجه به اینکه $\mathcal{S}^c = \mathcal{S}^c$ خواهیم داشت:

$$\forall x \quad \tau_{\mathcal{S}}(x) \geq \tau_{\mathcal{S}^c}(x)$$

بنابراین اثبات کردیم که $d_{VC}(\mathcal{S}^c) = d_{VC}(\mathcal{S})$ پس بعد $\forall \mathcal{S}$ برای \mathcal{S}^c نیز محدود است.

2.6

X را مجموعه m تایی دلخواه در نظر می‌گیریم و استرک هر $s_i \in S$ با X را A_i می‌نامیم.
یعنی بانرض اینکه S تا dichotomy روی X داشته باشد A_1, \dots, A_k را خواهیم داشت

حال با توجه به اینکه نحوه چینش در X ممکن است بدترین حالت باشد

$$\text{داریم: } \textcircled{I} k \leq \tau_S(X) \leq \tau_S(m)$$

$$\textcircled{II} \tau_T(A_i) \leq \tau_T(m) \text{ داریم: } m \text{ از } A_i \text{ اندازه}$$

به طور کلی استرک S, T را می‌توان به صورت $T \circ S$ نوشت یعنی T خروجی‌های S را لیبل‌زنی کند

بنابراین درباره استرک $t \in T$ و A_i ها صحبت خواهیم کرد. کل حالات لیبل‌زنی $T \circ S$ روی X گفته از جمع حالات لیبل‌زنی T روی هر کدام از A_i هاست

$$\frac{\text{کل حالات لیبل‌زنی } X \text{ روی } T \circ S}{\tau_{T \circ S}(X)} \leq \sum_{i=1}^k \frac{\tau_T(A_i)}{\tau_T(m)} \leq \underbrace{k}_{\leq \tau_S(m)} \underbrace{\tau_T(m)}_{\leq \tau_T(m)} \rightarrow \tau_{T \circ S}(X) \leq \tau_S(m) \tau_T(m)$$

حال چون هیچ نزن خاصی روی نحوه چینش X نکردیم، بدترین حالت را نیز شامل می‌شود و داریم:

$$\tau_{T \circ S}(m) \leq \tau_S(m) \tau_T(m)$$

بنابراین چون S, T بعد VC محدود دارند طبق لم sauer می‌توان گفت $T \circ S$ نیز breakpoint محدود دارد

2.c

واضح است که وقتی اجتماع S, T استفاده شود قدرت لیدرانی نیز در بهترین حالت که استرالی داشته باشد، جمع خواهد شد. پس طبق union bound داریم:

$$\pi_{SUT}^{(m)} \leq \underbrace{\pi_S^{(m)}}_{\sum_{i=0}^{d_S} \binom{m}{i}} + \underbrace{\pi_T^{(m)}}_{\sum_{i=0}^{d_T} \binom{m}{i}} = \sum_{i=0}^{d_S} \binom{m}{i} + \sum_{i=m-d_T}^m \binom{m}{i}$$

بنابراین اگر $m - d_T \geq d_S + 2$ باشد سمت راست نامساوی از $\sum_{i=0}^m \binom{m}{i} = 2^m$ کمتر می شود که یعنی در $m = d_S + d_T + 2$ $m \geq d_S + d_T + 2$

break point اتفاق می افتد $\leftarrow d_{VC}(SUT) = d_S + d_T + 1$ \leftarrow پس به V_C برای SUT محدود است
 $\swarrow \quad \searrow$
 $d_{VC}(S) \quad d_{VC}(T)$

3.a

$$\text{Rad}_n(\text{conv}(\mathcal{F})) = \mathbb{E}_S \left[\sup_{f \in \text{conv}(\mathcal{F})} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i f(x_i) \right]$$

$$\stackrel{\text{I}}{=} \mathbb{E}_S \left[\sup_{\alpha \in \Delta} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i \sum_{j=1}^N \alpha_j f_j(x_i) \right]$$

$$N = |\mathcal{F}| \quad \text{I} \\ \Delta = \left\{ \alpha \in \mathbb{R}^N \mid \sum_{i=1}^N \alpha_i = 1, \alpha_i \geq 0 \right\}$$

$$= \mathbb{E}_S \left[\sup_{\alpha \in \Delta} \sum_{j=1}^N \sum_{i=1}^n \frac{1}{n} \epsilon_i \alpha_j f_j(x_i) \right]$$

$$= \mathbb{E}_S \left[\sup_{\alpha \in \Delta} \sum_{j=1}^N \alpha_j \left(\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i f_j(x_i) \right) \right]$$

چون $\alpha_j \geq 0$ و $\sum \alpha_j = 1$ بنابراین \sup بیشترین وزن یعنی 1 را به بزرگترین مقدار $\frac{1}{n} \sum \epsilon_i f_j(x_i)$ می دهد و

$$\stackrel{\text{II}}{=} \mathbb{E}_S \left[\sup_{f \in \mathcal{F}} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i f(x_i) \right] = \text{Rad}_n(\mathcal{F})$$

یعنی 1 می کند II

$$\boxed{3.b} \quad \text{Rad}_n(\mathcal{F} + \mathcal{G}) = \mathbb{E}_{\epsilon} \left[\sup_{f, g \in \mathcal{F} + \mathcal{G}} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i (f, g)(x_i) \right]$$

$$= \mathbb{E}_{\epsilon} \left[\sup_{f \in \mathcal{F}, g \in \mathcal{G}} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i f(x_i) + \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i g(x_i) \right] \quad \sup a+b \leq \sup a + \sup b$$

$$\leq \underbrace{\mathbb{E}_{\epsilon} \left[\sup_{f \in \mathcal{F}} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i f(x_i) \right]}_{\text{Rad}_n(\mathcal{F})} + \underbrace{\mathbb{E}_{\epsilon} \left[\sup_{g \in \mathcal{G}} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i g(x_i) \right]}_{\text{Rad}_n(\mathcal{G})}$$

مألی که تساوی نامساوی فوق رخ دهد :

$$\mathcal{F}_1 = \{f(x) = c \mid c \in [-1, 0]\} \rightarrow \text{Rad}_n(\mathcal{F}_1) = \mathbb{E}_{\epsilon} \left[\sup_{c \in [-1, 0]} \frac{c}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i \right]$$

$$\max(0, -\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i)$$

اگر $\frac{1}{n} \sum \epsilon_i \geq 0$ یا $\frac{1}{n} \sum \epsilon_i < 0$ در این صورت $\max(0, -\frac{1}{n} \sum \epsilon_i) = -\frac{1}{n} \sum \epsilon_i$ و اگر $\frac{1}{n} \sum \epsilon_i \geq 0$ در این صورت $\max(0, -\frac{1}{n} \sum \epsilon_i) = 0$. پس داریم

$$\mathbb{E}_{\epsilon} \left[\max(0, -\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i) \right] = \frac{1}{2} \mathbb{E}_{\epsilon} \left[\left| \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i \right| \right]$$

$$\mathcal{G}_1 = \{g(x) = c' \mid c' \in [0, 1]\} \xrightarrow{\text{مماثل}} \text{Rad}_n(\mathcal{G}_1) = \mathbb{E}_{\epsilon} \left[\max(0, \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i) \right]$$

$$= \frac{1}{2} \mathbb{E}_{\epsilon} \left[\left| \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i \right| \right]$$

$$\text{Rad}_n(\mathcal{F}_1 + \mathcal{G}_1) = \mathbb{E}_{\epsilon} \left[\sup_{c' \in [-1, 1]} \frac{c'}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i \right] = \mathbb{E}_{\epsilon} \left[\left| \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \epsilon_i \right| \right]$$

پس نشان دادیم $\text{Rad}_n(\mathcal{F}_1 + \mathcal{G}_1) = \text{Rad}_n(\mathcal{F}_1) + \text{Rad}_n(\mathcal{G}_1)$ ، تساوی برقرار شد

$$\boxed{3.c} \quad \text{Rad}_n(\mathcal{F} + g) = \mathbb{E}_{\mathcal{G}} \left[\frac{1}{n} \sup_{g, f \in \{g\}, \mathcal{F}} \sum_{i=1}^n (f(x_i) + g(x_i)) \epsilon_i \right]$$

$$\begin{aligned} &\leq \underbrace{\mathbb{E}_{\mathcal{G}} \left[\frac{1}{n} \sup_{f \in \mathcal{F}} \sum_{i=1}^n f(x_i) \epsilon_i \right]}_{\text{Rad}_n(\mathcal{F})} + \underbrace{\mathbb{E}_{\mathcal{G}} \left[\left| \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n g(x_i) \epsilon_i \right| \right]}_{\substack{\text{Jensen} \\ \mathbb{E}_{\mathcal{G}} \left[\left(\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n g(x_i) \epsilon_i \right)^2 \right] \leq \mathbb{E}_{\mathcal{G}} \left[\left(\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n g(x_i) \epsilon_i \right)^2 \right]}} \\ &= \sqrt{\mathbb{E}_{\mathcal{G}} \left[\frac{1}{n^2} \sum_{i=1}^n \underbrace{g(x_i)^2}_{\leq \|g\|_{\infty}^2} \underbrace{\epsilon_i^2}_{=1} \right]} = \sqrt{\frac{\|g\|_{\infty}^2}{n}} \end{aligned}$$

$$\rightarrow \text{Rad}_n(\mathcal{F} + g) \leq \text{Rad}_n(\mathcal{F}) + \frac{\|g\|_{\infty}}{\sqrt{n}}$$

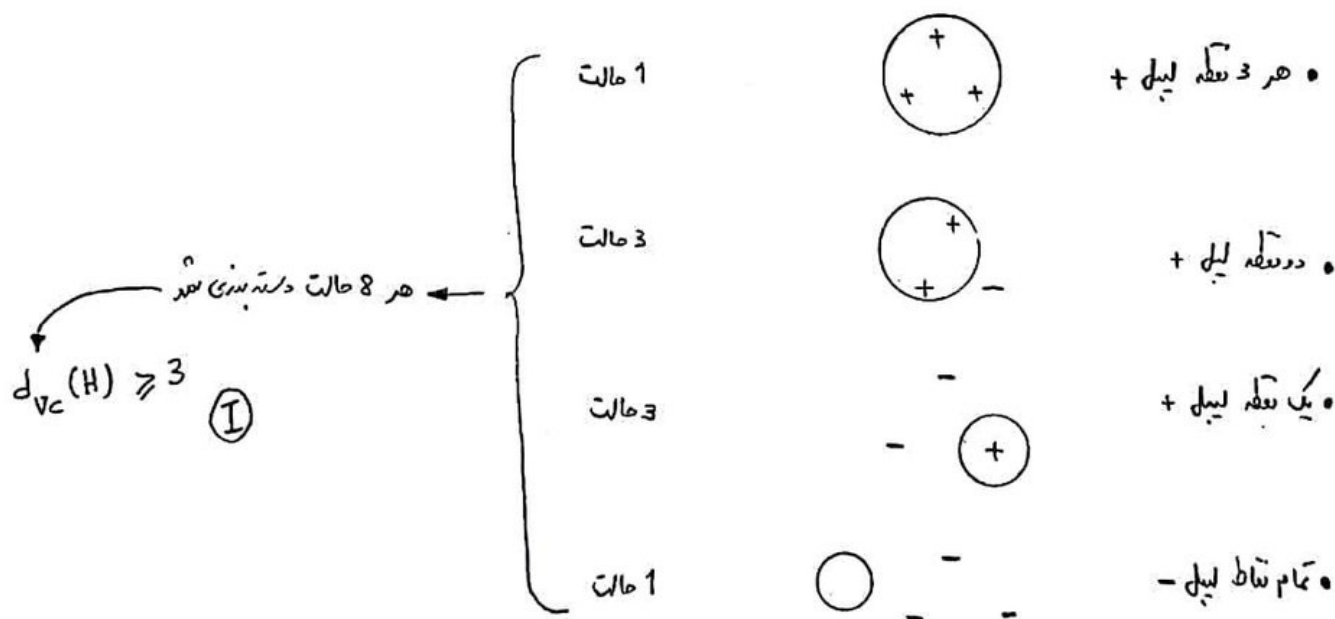
4.a

می‌خواهیم نشان دهیم که $d_{VC}(H) = 3$
 ↓
 circles in \mathbb{R}^2

lower bound ابتدا نشان می‌دهیم مثالی وجود دارد که 3 سیپل را در فضای \mathbb{R}^2 بچینیم و H بتواند آن را shatter کند

یعنی به ازای تمام $2^3 = 8$ حالت ممکن برای لیبل‌ها، H بتواند سیپل‌ها را دسته‌بندی کند

به صورتی که نقاط را در Feature space قرار دهیم، حالت زیر متصور است

upper bound حال باید نشان دهیم که اگر 4 سیپل را در فضای \mathbb{R}^2 بچینیم، به هر نحوی که این چیدمان را انجام دهیم،

H نمی‌تواند تمام $2^4 = 16$ حالت ممکن برای لیبل‌ها را دسته‌بندی کند. (این 4 نقطه را x_1, x_2, x_3, x_4 می‌نامیم)

اگر این 4 نقطه روی مرز یک convex hull قرار نداشته باشند، از همان ابتدا معلوم است که حداقل یکی از آن‌ها

بین دیگران قرار می‌گیرد و به این صورت دایره‌ای وجود نخواهد داشت که این نقطه را بخلاف 3 نقطه دیگر لیبل بزند. پس فرض می‌کنیم

که 4 نقطه روی مرز یک convex hull قرار دارند. حال فرض می‌کنیم که ترتیب قرار گرفتن نقاط روی convex hull مطابق شکل رسم شده باشد.

می‌دانیم که در چهارضلعی تشکیل شده حتماً یک جفت از زوایای روبه‌رو جمعشان کمتر مساوی 180° است (در این شکل $\hat{x}_1 + \hat{x}_3 \leq 180^\circ$)

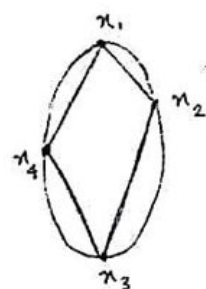
حال می‌خواهیم ثابت کنیم که هیچ دایره‌ای نخواهیم داشت که x_1, x_3 را شامل شود اما هیچ کدام x_2, x_4 را شامل نشود. فرض کنیم x_2 بخواند خارج این دایره باشد پس بنا بر این گمان دایره‌ای که روی x_2 است و x_1, x_3 قرار دارد زاویه‌ای کمتر از $180 - \hat{x}_2$ خواهد داشت.

در حقیقت تمام نقاط بیرون این دایره، زاویه‌ای که با x_2 می‌سازند کمتر از $180 - \hat{x}_2$ خواهد بود و تمام نقاط داخل دایره، زاویه‌ای که با x_2 می‌سازند بیشتر از $180 - \hat{x}_2$ خواهد بود. از آنجاکه $\hat{x}_1 + \hat{x}_3 \leq 180^\circ$ پس $\hat{x}_1 + \hat{x}_3 + \hat{x}_2 \geq 180^\circ$ و $\hat{x}_4 \geq 180 - \hat{x}_2$

بنابراین x_4 داخل دایره قرار می‌گیرد. به همین صورت نیز اگر x_4 بخواند خارج دایره باشد، x_2 داخل آن قرار می‌گیرد.

پس نشان دادیم که امکان ندارد x_1, x_3 را یک لیبل بزنیم و x_2, x_4 را لیبل مخالف آن $d_{VC}(H) < 4$ (II)

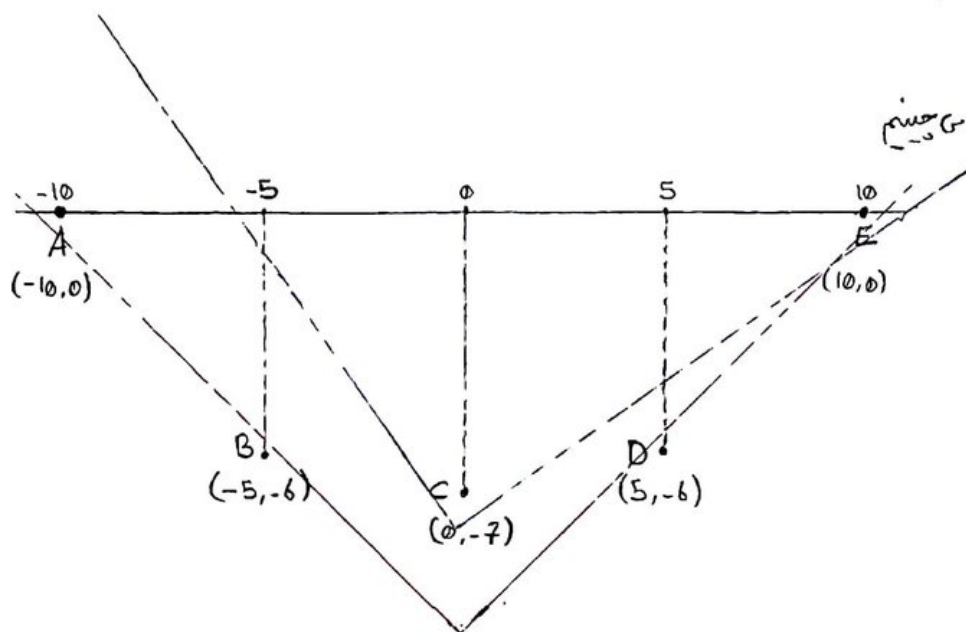
(I) (II) $\Rightarrow d_{VC}(H) = 3$

4.6

می‌خواهیم نشان دهیم که $d_{VC}(\mathcal{H}) = 5$
 squares in \mathbb{R}^2

5 نقطه را به شکل زیر در صفحه می‌چینیم (lower bound)

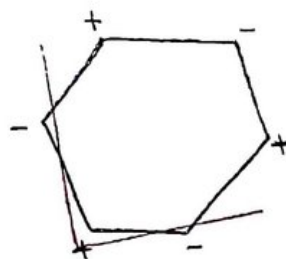

می‌توان نشان داد که تمام 32 حالت لیبل زنی
 توسط مربع را می‌توان روی این چینش نقاط
 به دست آورد. به عنوان نمونه 2 حالت چالشی که
 $AB < DE$ و $AB < DE$ رسم شده است
 $0 \ 0 \ 1 \ 0 \ 1$ $1 \ 0 \ 1 \ 0 \ 1$

① $d_{VC}(\mathcal{H}) \geq 5$ ←

حال باید نشان دهیم اگر 6 سیاه را در صفحه بچینیم، به هر نحوی که این چینش را انجام دهیم،
 \mathcal{H} نمی‌تواند تمام $2^6 = 64$ حالت ممکن را لیبل زنی کند. (این نقاط را به ترتیب x_1 تا x_6 می‌نامیم)
 اگر این 6 نقطه روی مرز یک convex hull قرار نداشته باشند از همان ابتدا معلوم است که حداقل یکی
 از آن‌ها بین دیگران قرار دارد و اگر مربعی، نقاط بیرونی را در بر بگیرد، مماساً نقطه داخلی را هم در بر می‌گیرد
 حال اگر 6 نقطه روی مرز یک convex hull قرار بگیرند نیز شکل یک 6 ضلعی می‌دهند که با توجه به
 تقارن و شکل مربع، امکان ندارد 3 رأس یکی در میان داخل مربع قرار گیرند و هیچ کدام از رئوس دیگر
 داخل مربع نباشند. بنابراین نشان دادیم نمی‌توان تمام 2^6 حالت ممکن را به دست آورد

② $d_{VC}(\mathcal{H}) < 6$

①, ② $\rightarrow d_{VC}(\mathcal{H}) = 5$

5.a

فرم اصلی مسئله $\min_{\alpha, b, \xi} \frac{1}{2} \sum_{i=1}^m \alpha_i^2 + c \sum_{i=1}^m \xi_i$

s.t. $y_i \left(\left(\sum_{j=1}^m \alpha_j y_j x_j \right) \cdot x_i + b \right) \geq 1 - \xi_i \quad \alpha_i \geq 0, \xi_i \geq 0, i \in [m]$

حال اگر تعریف کنیم $\chi'_i = \begin{bmatrix} y_i (x_i \cdot x_i) \\ \vdots \\ y_m (x_m \cdot x_i) \end{bmatrix}$ می توان مسئله را به فرم زیر بازنویسی کرد :

بازنویسی مسئله $\min_{\alpha, b, \xi} \frac{1}{2} \|\alpha\|_2^2 + c \sum_{i=1}^m \xi_i$

s.t. $y_i (\alpha \cdot \chi'_i + b) \geq 1 - \xi_i \quad \alpha_i \geq 0, \xi_i \geq 0, i \in [m]$

که همان فرم اصلی SVM است و به جای $\vec{\alpha}$ ، \vec{w} دارد

5.b

lagrange variables $\rightarrow p_i, q_i, r_i \geq 0$

$$L(\alpha, b, \xi, p, q, r) = \frac{1}{2} \|\alpha\|_2^2 + c \sum_{i=1}^m \xi_i - \sum_{i=1}^m p_i \left(y_i \left[\left(\sum_{j=1}^m \alpha_j y_j x_j \right) \cdot x_i + b \right] + \xi_i - 1 \right) \\ - \sum_{i=1}^m q_i \xi_i - \sum_{i=1}^m r_i \alpha_i \quad \underbrace{\left(\sum \alpha_i y_i x_i \right) \cdot \left(\sum p_i y_i x_i \right) + \sum p_i y_i b + \sum p_i \xi_i - \sum p_i}_{=0}$$

$$\nabla_{\alpha_i} L = 0 \rightarrow \alpha_i = (y_i x_i) \cdot \left(\sum_{j=1}^m p_j y_j x_j \right) + r_i$$

$$\nabla_b L = 0 \rightarrow \sum_{i=1}^m p_i y_i = 0$$

$$\nabla_{\xi_i} L = 0 \rightarrow p_i + q_i = c$$

5.6 ادامه

$$\begin{aligned}
 \xrightarrow{\text{جاکذازی}} L(\alpha, b, \epsilon, p, q, r) &= \frac{1}{2} \|\alpha\|_2^2 + c \sum_{i=1}^m \epsilon_i - \sum_{i=1}^m \alpha_i (\alpha_i - r_i) \\
 &\quad - \sum_{i=1}^m p_i y_i b + \sum_{i=1}^m p_i - \sum_{i=1}^m p_i \epsilon_i - \sum_{i=1}^m q_i \epsilon_i - \sum_{i=1}^m r_i \alpha_i \\
 &= \frac{1}{2} \|\alpha\|_2^2 - \sum_{i=1}^m \alpha_i^2 + \sum_{i=1}^m p_i = -\frac{1}{2} \|\alpha\|_2^2 + \sum_{i=1}^m p_i \\
 \textcircled{I} &= -\frac{1}{2} \left\| \sum_{j=1}^m p_j y_j x'_j + r \right\|_2^2 + \sum_{i=1}^m p_i \quad \textcircled{I} \alpha = \begin{bmatrix} \sum_{j=1}^m p_j y_j \overbrace{y_j x'_1 \cdot x'_j}^{x'_{j,1}} + r_1 \\ \vdots \end{bmatrix}
 \end{aligned}$$

بنابراین در فرم dual باید عبارت به دست آمده را با قیدهای $\sum_{i=1}^m p_i y_i = 0$ ، $r_i \geq 0$ ، $0 \leq p_i \leq c$ بهینه کردن کرد

5.c

حالت 1: اگر منظور بهینه کردن $\frac{1}{2} \|\alpha\|_1^2$ باشد داریم:

$$\begin{aligned}
 L(\alpha, b, \epsilon, p, q, r) &= \frac{1}{2} \|\alpha\|_1^2 + c \sum_{i=1}^m \epsilon_i - \left(\sum_{i=1}^m \alpha_i y_i x_i \right) \cdot \left(\sum_{i=1}^m p_i y_i x_i \right) - \sum_{i=1}^m p_i y_i b \\
 &\quad + \sum_{i=1}^m p_i \epsilon_i + \sum_{i=1}^m p_i - \sum_{i=1}^m q_i \epsilon_i - \sum_{i=1}^m r_i \alpha_i
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \nabla_{\alpha_i} L = 0 &\rightarrow 2 \left(\sum_{j=1}^m \alpha_j \right) - (y_i x_i) \cdot \left(\sum_{j=1}^m p_j y_j x_j \right) - r_i = 0 \\
 &\rightarrow \sum_{j=1}^m p_j y_j y_i x_i \cdot x_j = 2 \sum_{j=1}^m \alpha_j - r_i \quad (*)
 \end{aligned}$$

$$\nabla_b L = 0 \rightarrow \sum_{i=1}^m p_i y_i = 0$$

$$\nabla_{\epsilon_i} L = 0 \rightarrow p_i + q_i = c$$

5.c

$$L(\alpha, b, \varepsilon, \rho, q, r) = \frac{1}{2} \|\alpha\|_1^2 + c \sum_{i=1}^m \varepsilon_i - \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^m \alpha_i y_i \rho_j y_j x_i \cdot x_j$$

$$- \sum_{i=1}^m \rho_i y_i b - \sum_{i=1}^m \rho_i \varepsilon_i + \sum_{i=1}^m \rho_i - \sum_{i=1}^m q_i \varepsilon_i - \sum_{i=1}^m r_i \alpha_i$$

$$= \frac{1}{2} \|\alpha\|_1^2 - \sum_{i=1}^m \alpha_i (2 \sum_{j=1}^m \alpha_j - r_i) + \sum_{i=1}^m \rho_i - \sum_{i=1}^m r_i \alpha_i$$

$$- 2 \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^m \alpha_i \alpha_j + \sum_{i=1}^m \alpha_i r_i$$

$$\underbrace{\quad}_{\|\alpha\|_1^2}$$

$$= -\frac{3}{2} \|\alpha\|_1^2 + \sum_{i=1}^m \rho_i$$

بنابراین در فرم dual عبارت به دست آمده را با قید های $\sum_{i=1}^m \rho_i y_i = 0$ ، $r_i \geq 0$ ، $0 \leq \rho_i \leq c$ میزنیم

حالت 2: اگر منظور بیسینه کردن $\|\alpha\|_1$ باشد داریم:

$$L(\alpha, b, \varepsilon, \rho, q, r) = \|\alpha\| + c \sum_{i=1}^m \varepsilon_i - \left(\sum_{i=1}^m \alpha_i y_i x_i \right) \cdot \left(\sum_{i=1}^m \rho_i y_i x_i \right) - \sum_{i=1}^m \rho_i y_i b$$

$$- \sum_{i=1}^m \rho_i \varepsilon_i + \sum_{i=1}^m \rho_i - \sum_{i=1}^m q_i \varepsilon_i - \sum_{i=1}^m r_i \alpha_i$$

$$\nabla_{\alpha_i} L = 0 \rightarrow 1 - (y_i x_i) \cdot \left(\sum_{j=1}^m \rho_j y_j x_j \right) - r_i = 0$$

$$\rightarrow \sum_{j=1}^m \rho_j y_j y_i x_i \cdot x_j = 1 - r_i$$

$$\nabla_b L = 0 \rightarrow \sum_{i=1}^m \rho_i y_i = 0$$

$$\nabla_{\varepsilon_i} L = 0 \rightarrow \rho_i + q_i = c$$

5.c ادامه

$$\xrightarrow{\text{جانشینی}} L(\alpha, b, \varepsilon, p, q, r) = \|\alpha\|_1 + c \sum_{i=1}^m \varepsilon_i - \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^m \alpha_i y_i p_j y_j n_i \cdot n_j$$

$$- \sum_{i=1}^m p_i y_i b - \sum_{i=1}^m p_i \varepsilon_i + \sum_{i=1}^m p_i - \sum_{i=1}^m p_i \varepsilon_i - \sum_{i=1}^m r_i \alpha_i$$

$$= \|\alpha\|_1 - \sum_{i=1}^m \alpha_i (1-r_i) + \sum_{i=1}^m p_i - \sum_{i=1}^m r_i \alpha_i$$

$$\underbrace{- \sum_{i=1}^m \alpha_i + \sum_{i=1}^m \alpha_i r_i}_{\|\alpha\|_1}$$

$$= \sum_{i=1}^m p_i$$

بنابراین در فرم dual عبارت به دست آمده را باقیه های $0 \leq p_i \leq c$ و $\sum_{i=1}^m p_i y_i = 0$ می کنیم

طبق صورت سوال در فضای \mathbb{R}^n قرار داریم و فضای مجوعه S را x_i می‌نامیم. همچنین به نام هر n_i را به صورت λ_i نمایش می‌دهیم.

دستگاه معادلات زیر را می‌نویسیم:

$$\begin{bmatrix} x_1^1 & \dots & x_m^1 \\ \vdots & & \vdots \\ x_1^d & \dots & x_m^d \\ 1 & \dots & 1 \end{bmatrix}_{(d+1) \times m} \begin{bmatrix} \lambda_1 \\ \vdots \\ \lambda_m \end{bmatrix} = \vec{0}$$

طبق فرض صورت سوال $m \geq d+2$ است و بنابراین ماتریس wide خواهد شد. می‌دانیم که چون ماتریس wide بود، رانک آن کمتر از $d+1$ است. Nullity بیشتر از 0 دارد و بنابراین دستگاه معادلات نوشته شده دارای جواب غیر بدهی است. این جواب را $\lambda_1' \dots \lambda_m'$ می‌نامیم.

حال ادعا می‌کنیم که اگر S را به S^+ و S^- افزایش کنیم به صورتی که تمام n_i های دارای ضریب λ_i مثبت در S^+ باشند و به همین صورت اگر تمام n_i های دارای ضریب λ_i منفی عضو S^- باشند، آنگاه پوئن محدب S^+ و S^- استراک خواهد داشت.

طبق سطر آخر دستگاه معادلات داریم

$$\sum_{i=1}^m \lambda_i' = 0 \rightarrow \sum_{i: n_i \in S^+} \lambda_i' = - \sum_{i: n_i \in S^-} \lambda_i' = \Lambda$$

طبق d سطر اول دستگاه معادلات داریم

$$\sum_{i=1}^m \lambda_i' n_i = 0 \rightarrow \sum_{i: n_i \in S^+} \lambda_i' n_i = - \sum_{i: n_i \in S^-} \lambda_i' n_i$$

بنابراین نقطه ای مانند x' هم عضو پوئن محدب S^+ است هم پوئن محدب S^-

$$x' \triangleq \sum_{i: n_i \in S^+} \frac{\lambda_i'}{\Lambda} n_i = \sum_{i: n_i \in S^-} \frac{-\lambda_i'}{\Lambda} n_i$$

⊕ توسط Λ ضرایب را نرمالایز کردیم که جمع آنان 1 شود

بنابراین نشان دادیم S دارای دو زیرمجموعه مجزا (افراز) است که پوئن محدب آن‌ها متداخل دارد

7

$$\mathcal{H} = \{x \mapsto \lceil \sin(\theta x) \rceil \mid \theta \in \mathbb{R}\}$$

گفتیم که مجموعه‌ای از m عضو از سیمپل ها مانند x_1, \dots, x_m مثال بزنیم که به ازای هر m ، عضو از \mathcal{H} باشد که آنرا "shatter" کند. فرض می‌کنیم labeling دلخواه این مجموعه به صورت y_1, \dots, y_m باشد. $(y \in \{0, 1\})$. ادعا می‌کنیم اگر پارامتر θ را به صورت $\theta = \pi(1 + \sum_{i=1}^m 2^{i-1} y'_i)$ و $y'_i = 1 - y_i$ انتخاب کنیم و سیمپل ها را نیز به صورت $x_i = \{2^{-i}\}$ انتخاب کنیم، آنگاه این حالت از \mathcal{H} به ازای هر m ، هر labeling دلخواهی را shatter می‌کند. برای هر سیمپل x_j داریم:

$$\theta x_j = \pi(1 + \sum_{i=1}^m 2^{i-1} y'_i) 2^{-j} = \pi(2^{-j} + \sum_{i=1}^m 2^{i-j} y'_i)$$

$$= \pi\left(2^{-j} + \underbrace{\sum_{i=1}^{j-1} 2^{i-j} y'_i}_{\sum_{i=1}^{j-1} 2^{-i} y'_i} + y'_j + \underbrace{\sum_{i=j+1}^m 2^{i-j} y'_i}_{\sum_{i=1}^{m-j} 2^i y'_{i+j}}\right) = \pi\left(2^{-j} + y'_j + \sum_{i=1}^{j-1} 2^{-i} y'_i\right)$$

یک عبارت زوج است که چون $\sin(2k\pi) = 0$ بی اثر است و حذف می‌کنیم

حالا اگر در $\sum_{i=1}^{j-1} 2^{-i} y'_i$ تمام y'_i ها را که 0 اند یا 1، 1 فرض کنیم داریم:

$$\theta x_j \leq \pi\left(y'_j + \sum_{i=1}^{j-1} 2^{-i}\right) < \pi(y'_j + 1)$$

عبارت اگر $2^{-j} + \sum_{i=1}^{j-1} 2^{-i}$ را که بزرگتر مساوی 0 است حذف کنیم داریم:

$$\theta x_j > \pi y'_j$$

حالا اگر لیل واقعی x_j برابر 0 باشد یعنی $y_j = 0 \leftarrow y'_j = 1 \leftarrow \pi < \theta x_j < 2\pi \leftarrow -1 < \sin(\theta x_j) < 0$
 $\lceil \sin(\theta x_j) \rceil = 0$

به طور مشابه اگر لیل واقعی x_j برابر 1 باشد یعنی $y_j = 1 \leftarrow y'_j = 0 \leftarrow 0 < \theta x_j < \pi \leftarrow 0 < \sin(\theta x_j) < 1$
 $\lceil \sin(\theta x_j) \rceil = 1$

$$\rightarrow d_{VC}(\mathcal{H}) = \infty$$

8

طبق لم Sauer می دانیم که اگر $d_{VC}(H) = d$ آنگاه H مجموعه D تایی از سیمپل ها را حداکثر

$O(d^d)$ مدل می تواند لیبل بزند. فرض می کنیم مجموعه ای D تایی از سیمپل ها داشته باشیم که $MAJ_k(H)$ آنرا shatter کند.

حال اگر k تا عضو از H (با فرض مجاز بودن تکرار) برداریم $MAJ_k(H)$ در بهترین حالت که هر h_i حالت labeling جدیدی را اضافه کند حداکثر $O((d^d)^k)$ مدل می تواند لیبل بزند.

$$\begin{array}{l} \text{چون فرض کردیم } MAJ_k(H) \text{ } D \text{ تا سیمپل را shatter می کند} \\ \rightarrow D^{dk} \geq 2^D \rightarrow D \leq \underbrace{k d \lg_2 D}_{\leq \sqrt{D}} \rightarrow D \leq k^2 d^2 \end{array}$$

به ازای $D \geq 16$

حال نامساوی به دست آمده را برای تقییب بهتر از $\lg_2 D$ استفاده می کنیم

$$\left. \begin{array}{l} D \leq (kd)^2 \rightarrow \lg_2 D \leq 2 \lg_2 kd \\ D \leq kd \lg_2 D \end{array} \right\} \rightarrow D \leq kd (2 \lg_2 kd) \rightarrow D \in O(kd \lg kd)$$

پس مجموعه D تایی که بتواند توسط $MAJ_k(H)$ shatter شود باید $D \in O(kd \lg kd)$ باشد

$$\rightarrow d_{VC}(MAJ_k(H)) \in O(kd \lg kd)$$

در برخی سوال ها با علی باباییک همکاری داشتیم